

Sąd naruszył prawo nieprzedstawiając odpowiedniego wyjaśnienia w zakresie metody ustalenia wysokości grzywny, jaką posłużył się w celu zmiany kary nałożonej na Trame a zwłaszcza „wagi” przypisanej każdej z różnych okoliczności faktycznych mających znaczenie w tym kontekście. Brak ów uniemożliwia między innymi sprawdzenie czy Sąd w ramach ustalania wysokości sankcji, działał zgodnie z zasadą równego traktowania.

4. **Zarzut czwarty:** w przedmiocie kosztów dotyczących postępowania przed Sądem

Uwzględnienie jednego lub obydwu zarzutów odwołania przedstawionych w sekcjach A i B musi odbić się również na wniosku wysnutym przez Sąd w pkt 411-412 wyroku, zgodnie z którym każda ze stron musiała ponieść własne koszty. Należy więc uchylić wyrok również w części, w której przewiduje, że wnosząca odwołanie ponosi własne koszty dotyczące postępowania w pierwszej instancji w sprawie T-422/10 i obciążyć nimi, a przynajmniej ich częścią, Komisję.

5. **Zarzut piąty:** w przedmiocie prawa do ochrony sądowej w rozsądnym terminie. Naruszenie art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Trame uważa, że Sąd nie dochował spoczywającego na nim obowiązku wydania orzeczenia w rozsądnym terminie w sporze wniesionym do niego przez wnoszącą odwołanie w sprawie T-422/10, przez co naruszył art. 47 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;

Skarga wniesiona w dniu 29 września 2015 r. – Królestwo Hiszpanii/Rada Unii Europejskiej

(Sprawa C-521/15)

(2015/C 406/25)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: A. Rubio González, pełnomocnik)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności decyzji Rady (UE) 2015/1289 ⁽¹⁾ z dnia 13 lipca 2015 r. w sprawie nałożenia na Hiszpanię grzywny za manipulowanie danymi dotyczącymi deficytu we Wspólnocie Autonomicznej Walencji; lub

— tytułem pomocniczym zmniejszenie kwoty grzywny ograniczając ją jedynie do okresu po wejściu w życie, w dniu 13 grudnia 2011 r. rozporządzenia nr 1173/2011 ⁽²⁾; i

— w każdym razie obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Naruszenie art. 8 ust. 3 rozporządzenia nr 1173/2011 oraz art. 2 ust. 1 i ust. 3 decyzji 2012/678/UE⁽³⁾ przy naruszeniu praw do obrony Królestwa Hiszpanii. Strona skarżąca podnosi, że przed wszczęciem sprawy przeprowadzono dochodzenie poza procedurą ustanowioną w decyzji 2012/678/UE. Dowody pozyskane podczas wizyt, niespełniające warunków art. 2 ust. 3 tej decyzji zostały użyte z naruszeniem praw obrony Hiszpanii.

Naruszenie prawa do dobrej administracji w zakresie dotyczącym składu zespołu dochodzeniowego. Fakt, że te same osoby prowadziły uprzednie procedury nie jest zgodny z zasadą obiektywnej bezstronności. Zespół wskazał na ryzyko w oparciu o potwierdzenie i retrospekcję względem oceny poważnych wskazówek badanych przed wszczęciem dochodzenia. Skład zespołu dochodzeniowego w sposób obiektywny naruszał jego bezstronność.

Naruszenie art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 1173/2011 w zakresie, w którym okoliczności faktyczne nie stanowią manipulacji lub błędnego zgłoszenia danych dotyczących deficytu i długu przez państwo członkowskie popełnionych z zamiarem lub w wyniku rażącego niedbalstwa. Po pierwsze brak jest manipulacji lub błędnego zgłoszenia statystyk, lecz chodzi o zwykły przegląd danych dotyczących deficytu i długu, co zostało wyjaśnione w sposób jasny i odpowiedni. Po drugie dane będące przedmiotem rzekomej manipulacji nie wchodziły w żaden sposób w zakres kompetencji nadzorczych przysługujących instytucjom Unii na podstawie art. 121 i art. 126 TFUE. Wreszcie, zachowania Hiszpanii nie można zakwalifikować jako rażącego niedbalstwa, ponieważ to władze hiszpańskie odkryły błąd, poinformowały o nim Komisję i działały z dużą starannością i sprawnością.

Brak proporcjonalności sankcji w odniesieniu do okresu referencyjnego uwzględnionego dla celów jej obliczania. Okres będący przedmiotem sankcji ogranicza się do danych zawartych w komunikatach sporządzonych od 2012 r. w zakresie dotyczącym okoliczności faktycznych, które wystąpiły po wejściu w życie rozporządzenia nr 1173/2011 w dniu 13 grudnia 2011 r. W związku z tym w ramach kwoty referencyjnej powinny zostać uwzględnione dane odnoszące się do faktur zarachowanych w 2011 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 198, s. 19.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1173/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie skutecznego egzekwowania nadzoru budżetowego w strefie euro; Dz.U. L 306, s. 1.

⁽³⁾ Decyzja delegowana Komisji z dnia 29 czerwca 2012 r. w sprawie postępowań wyjaśniających i grzywnien związanych z manipulowaniem danymi statystycznymi, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1173/2011 w sprawie skutecznego egzekwowania nadzoru budżetowego w strefie euro; Dz.U. L 306, s. 21.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 15 lipca 2015 r. w sprawach połączonych T-389/10 i T-419/10, wniesione w dniu 28 września 2015 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-522/15 P)

(2015/C 406/26)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Rossi, V. Bottka, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Siderurgica Latina Martin SpA (SLM), Ori Martin SA